ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛ

Θ. Ι. Λοχοβόρον, Βόλον. Γιὰ νὰ γραφῆ καλὸ διήγημα χρειάζεται καὶ σχετική μόρφωσις. Δὲν σᾶς λείπει ἴσως τὸ ταλέντο, μὰ πρέπει νὰ μελετήσετε, νὰ βελτιωθῆτε. Μπορεῖμε νὰ διορθώσουμε ἡμεῖς τὸ διήγημά σας ἀπὸ ἀρχῆς μέχρι τέλους; Βούλη Γλάρον, Ἀλιβέρι. Δὲν στιχουργεῖτε ἄσχημα. Μό τὰ ποιήματά σας δὲν ἔχουν συνοχή. Κάπου κάπου πᾶει περίπατο ἡ ἔννοια. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Εὐβοϊκός»:

Τὴν Πάρνηθα ἀπόσβυσαν τὰ ροδοούγνεφα τῆς δύσης
κι' ὁ Εὐβοϊκὸς ἀκύμαντος προσμένει τὸ φεγγάρι·
ψυχή, ἀπόψε πάρε με μαζί σου, μὴ μ' ἀφήσης,
καὶ βύθισέ με στ' ὅραμα αὐγοῦλα ὡς νὰ πάρει.

Μεσ' στοῦ γιαλοῦ τὴ σιγαλιὰ ἄκου μιλεῖ ἡ ἀποσῦλα·
πλώρη ὡς πρῆμνα ὁ φλοῖσβος της, ἀγάπες κελαρύζει
καί, πίσω στ' ἀφροκύματα, καθὼς κυλᾷ ἡ βαρκοῦλα
ὁκτοιους ὄνειρων ἄφθαρτων βουβὰ ἀναρριπίζει.

Ψυχή ἀπόψε πάρε με μαζί σου, μὴ μ' ἀφήσης,
ὁδύσσεια τὸ ταξείδι μας κι' ἂν τώταξεν ἡ Μοῖρα
ἐγὼ καὶ φῶς καὶ δύναμη ἀπ' τὴ Ζωή σου πῆρα.

Εὐβοϊκέ, ἡ ρέμβη σου στὸ μούχρωμα τῆς δύσης,
τῶν θυμομῶν ὥρα γλυκειὰ καὶ ὀνειροπαρμένη,
ψυχή μου, ἀναγάλλιασε κι' ἂς εἶσαι δακρυσμένη.

Νὰ δὲ καὶ ἐκεῖνο ποὺ σας ἐτονίσαμεν παραπάνω περὶ τῆς ἐννοίας. Οἱ δύο στίχοι τοῦ β' τετραστίχου δὲν λένε ἀπολύτως τίποτε. Σας τὰ γράφουμε ὅλα αὐτὰ καθαρὰ καὶ ξάστερα γιὰ νὰ βελτιωθῆτε. Ν. Σουβλήν, Ἐνταῦθα. Ἔχετε δίκηο, ἄλλα τί θέλετε νὰ τοὺς κάμουμε; Ἔτσουμε συλλάβει καὶ ἐμεῖς παρὰ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν. Τώρα μας λέτε πῶς ἡ μετάφρασις τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Ρισπέν «Δυὸ φιλιά», τὴν ὁποίαν μας ἔστειλεν ὡς δική του ὁ κ. Ι. Κουχτσόγλου, εἰς Καβάλλας δὲν ἦταν δική του, ἀλλὰ τοῦ κ. Ν. Πετμεζᾶ—Λαύρα λέξη πρὸς λέξιν ἀντιγραμμένη. Πῶς τὸ ἔκαμεν αὐτὸ ὁ κ. Κουχτσόγλου; Ἀπορεῦμεν καὶ ἐξιστάμεθα. Πάντως σας εὐχαριστοῦμεν θερμῶς γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Θεοδ. Δημητριάδου, Ἐνταῦθα. Ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς τὸ τραγουδάκι σας. Μᾶς δείχνει ὅμως πῶς μὲ λίγη προσοχὴ θὰ γράψετε καλύτερα. Φ. Ἰωάννου, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ὄχι ἐπιτυχημένο τὸ ποίημά σας. Μίμην Ἀδελίνην, Δηξοῦρι. Τὸ ποιημά σας ὄχι καλό. Μὲ πολλὰς-πολλὰς ἐλλείψεις μάλιστα. Αυσαναγνωστον Ὑπογραφήν, Ἐνταῦθα. Μᾶς παραπονεῖσθε, θέλετε νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν καὶ βάζετε ἀντὶ ὑπογραφῆς ἕνα ὀρνιθοσκάλισμα, κάτι τὸ ἀκαταλαβίστικο, τὸ ἐφραγλιφικόν. Ὁπωσδήποτε ἂν τὸ Διαβαίνοντας ἐλπίζῃ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμε στὴν στήλην αὐτή. Ἂν δὲν εἴδατε ἀπάντησιν θὰ πῇ πως τὸ ἔργο σας παράπεσε στο ταχυδρομεῖον. Α. Φωστηρόπουλον, Νάουσαν. Ἡ κρίσις ἦτο λογική. Καιμένη δὲ ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ ξέρουν τί λένε. Γιατί λοιπὸν τὴν παρεξηγήσατε; Τὸ νέον σας ποίημα ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχὲς πάλιν. Λέγοντας δὲ «μάραντα» τί ἐννοεῖτε; Τὰ ἀμάραντα; Γιατί ἐπίσης γράφετε «ἀγγεῦε» καὶ ὄχι λαγγεῦε; Γιὰ τὰ καλά σας λόγια σας εὐχαριστοῦμεν πολύ. Ζώντων Ἑλλήνων λογίων ἔργα δημοσιεύομεν. Τῶν νεκρῶν ὅμως — Παπαδιαμάντη, Καρκαβίτσα — ποῦ νὰ τὰ βροῦμε; Ν' ἀναδημοσιεύσωμεν παλαιά των; Ζωὴ Καλλιτσιώτη. Γιατί ἄνευ δικαιώματος κρίσεως τὰ σταλέντα; Πάντως δὲν ἦσαν ἐπιτυχῆ. Πονεμένην Καρδιά. Τὸ «Σάν ὄνειρο μοῦ φαίνεται» ὄχι ἀπολύτως ἐπιτυχές. Μερικὰ τοῦ μέρη ἄρτια λογοτεχνικῶς, ἐν τῷ συνόλῳ ὅμως ὄχι δημοσιεύσιμον. Διορθώσατε ἐπίσης ὀλίγο τὸ ὕφος σας. Ζ. Λαβέδρου. Τὸ «Εἰς τὴν ξανθή» ποίημά σας μὲ μερικὰς ἐλλείψεις ποὺ τὸ καθιστοῦν μὴ δημοσιεύσιμον. Δίδει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἐγράφη προχείρως καὶ δὲν ἐδιορθώθη καθόλου. Π. Παναγόπουλον, Ρεθύμνον. Τὰ στιλέντα ὄχι ἐπιτυχῆ. Δίδουν τὴν ἐντύπωσι πῶς ἐγράφησαν γοργὰ-γοργά, τὸ ἕνα πάνω στὸ ἄλλο, χωρὶς προσοχή, χωρὶς νὰ ξαναδιαβαστοῦν, νὰ φετουσαρισθοῦν, νὰ διορθωθοῦν, νὰ βελτιωθοῦν. Δημοσιεύομεν μόνον το α' τετράστιχον τοῦ ποιήματος «Νεκρολουλουδα», τὸ ὁποῖον ἀξίζει νὰ δῇ τὸ φῶς:

Ρόδα μαδᾶ τὸ δειλινό, στὴ μελλοθάνατη τὴν πλάση
Κι' ἐμὲ μὲ σέρνει θλιβερό, στὴν ἐρημιὰ τὸ βῆμα
Οἱ σκοτεινοί μου λογισμοί, σκορποῦν στ' ἀκροθαλάσσι,
Καὶ σβυοῦν οἱ πόθοι μου οἱ κρυφοί, ὀλντὸν ἀφρὸ στὸκῦμα...

Μ. Περιβειώτην, Ἀνδρίτσαιναν. Σας εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας. Τὸ διήγημα ὅμως αὐτὸ τοῦ Λασκαράτου εἶναι γνωστὸν καὶ τὸ ἔχουμε καὶ ἡμεῖς μὲ πολλὰ ἄλλα παρόμοια. Ι. Κουχτσόγλου, Καβάλλαν. Μεταφράσεις, ποιήματα, σκέψεις, συμβολάς, ἀστεῖα, περίεργα, ἀνέκδοτα κτλ. κτλ. ἐλαβομεν. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ δημοσιεύσωμεν τίποτε, χωρὶς νὰ ξέρουμε ποῦθεν προέρχονται ὅλα αὐτά. Θὰ διαβάσετε ἀκόμη τί μας καταγέλει γιὰ σας λιαν ἀξιοπαίστως κύριος. Τὴν καταγέλαν του τὴν ἐξακριβώσαμεν ὡς ἀληθαστάτην. Κατέχομεν ἤδη καὶ τὴν μετάφρασι τοῦ κ. Πετμεζᾶ ἀντιγραφῆ τῆς ὁποίας εἶναι ἡ δική σας. Ἐπίσης ἔχουμε ἐδῶ ἕνα σατυρικὸ τραγουδάκι, τὸ ὁποῖο μας στέλνετε ὡς δικό σας, ἐνῷ το ἔχει γράψει πρὸ 3-4 ἐτῶν ὁ γράφων καὶ τὰς γραμμὰς αὐτάς. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ συνεργασία εἶναι ἀδύνατος. Τὸ «Μπουκέτο» οἰκογενειακόν, ἠθικὸν καὶ ἄψογον περιοδικὸν δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑφίσταται ἐνοχλήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Στέλνετε δικήν σας ἐργασίαν, ἂν ἔχετε, καὶ ὄχι ἀντιγραφάς. Λυτὰ ἅπαξ διὰ παντὸς δι' ὑμᾶς καὶ πάντα ἄλλον ἔχοντα παρομοίας συνηθείας. Δ. Στάη ν. Πιν ὅτι δικό σας εἶναι καὶ εὐπρόσδεκτον. Μὴ ἀνυπομονεῖτε μόνον γιατί μας ἔχει πνίξει κυριολεκτικῶς, ἡ ὕλη. Ἡ «Ὠμορφη Κλέφτρα» πολὺ-πολὺ καλὴ καὶ θὰ δημοσιευθῇ. Στεῖλτε μας παρόμοιας μεταφράσεις ὅσες θέλετε. Ἀκόμη καὶ φορτία. Θὰ σας εἴμεθα εὐγνώμονες. Γ. Ἀλνδρέου, Καρδαμύλην. Πολὺ-πολὺ μεγάλο γιὰ τὸ «Μπουκέτο» τὸ διήγημά σας. Γράφετε πολὺ καλά. Δὲν ἔχετε τίποτε μικρότερο; Σας τὸ ταχυδρομοῦμε καὶ σᾶς πολυευχαριστοῦμεν γιὰ τὸ θερμό σας ἐνδιαφέρον. Renan, Ἐνταῦθα, Εἶνε τόσες αἱ ἐπιστολὲς καὶ τόση ἡ συνεργασία ἡ πανταχόθεν τῆς Ἑλλάδος... ἐξαπολυομένη, ὥστε δὲν θυμοῦμεθα τίποτε. Γι' αὐτὸ σας ζητοῦμε συγνώμην καὶ σας παρακαλοῦμε νὰ μας ξαναστείλετε τὸ τραγουδάκι σας, σημειοῦντες στὴν ἄκρη «δικαίωμα ἐστάλη». Ἐκτὸς ἂν σας ἀπαντήσαμε κι' ἔτσι ὅπως τὸ ἐλάβαμε. Α. Σολ. Σταλέντα ὄχι ἐπιτυχῆ. Περὶ προηγουμένων δὲν ἔχομεν πλέον ἰδέαν ἐν ὅσον κατακλυζόμεθα ἀπὸ ἐπιστολάς.

Ἐνεκρίθησαν τὰ ψευδώνυμα «Πονεμένη Καρδιά», «Μία Διαβάτις».

Ἕνα σωρὸ γράμματα λαβαίνουμε κάθε μέρα ἀπὸ ἑκατοντάδας φίλων μας στὰ ὁποῖα μᾶς ἐκθειάζουν τὰ τρία νέα βιβλία τῆς Βιβλιοθήκης μας καὶ μᾶς εὐχαριστοῦν διὰ τὴν ἀνεμπαικηνάπολλαυσιν τὴν ὁποίαν τοὺς ἐχαρίσαμεν. Ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ γράμματα δημοσιεύομε ἐδῶ ἀπόσπασμα ἀπὸ ἕνα πραγματικὰ καλογραμμένο γράμμα τῆς διδος Μαρίας Δεωνίδου, ἐκ Θεσσαλονίκης. Ἀκοῦστε λοιπὸν τί μας γράφει ἡ δις Δεωνίδου:

«*Τρεῖς ἐξαιρετικές, τρεῖς σπάνιες, τρεῖς ὀνειρώδεις ἡμέρες ἐπέρασα μὲ τὰ νέα σου βιβλία, ἀγαπημένο μου Μπουκέτο. Τρεῖς ἡμέρες κατὰ τὶς ὁποῖες ἔνοιωσα ὅλα τὰ εἴδη τῶν συγκινήσεων νὰ μοῦ πλημμυρίζουν τὴν ψυχή. Περιπάθεια, γλυκύτης, τουφερότης μὲ κατέκλυζαν ὅταν ἐδιάβασα τὴν συγκινητικὴ ἐρωτικὴ περιπέτεια τῆς καλῆς Μαριέττας στὴ «Μονμάρτρη» καὶ τί ἀνακούφισι ἔνοιωσα κατόπιν ὅταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ τέλους, τῆς γλυκειᾶς συμφιλιώσεως μὲ τὸν τραυματισμένο φίλο της, μέσα στὴ βαρειὰ ἀτμόσφαιρα ἑνὸς νοσοκομείου. Ἔπειτα πάλι τὶ ἀγωνία, τὶ ἐφιάλτης, τὶ τρομερὴ συγκίνησις στὸν «Ἄνθρωπο μὲ διπλὴ ζωὴ» τοῦ Στήβενσον. Κάτι μ' ἐπίεζε στὰ στήθη ὡς ποὺ νὰ μάθω ποιὸς εἶνε αὐτὸς ὁ μυστηριώδης Χάϋδ, ὁ φρικώδης δολοφόνος, ὁ τρομερὸς ἐγκληματίας; Ποία ἡ σχέσις αὐτοῦ μὲ τὸν μεγάλον ἐπιστήμονα, τὸν ἀγαθοεργό, τὸ δόκτορα Τζέκυλ. Κι' ἀκόμη τί φοβερὴ ἡ ἀποκάλυψις τῆς ἀληθείας ἡ τραγικὴ καὶ ἀφάνταστη λύσις τοῦ μυστηρίου στὸ τέλος τοῦ ἔργου! Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ μὲ κατέθελξε κυριολεκτικῶς, ποὺ μοῦ ἔδωσε τὰς μεγαλειτέρας συγκινήσεις, ποὺ μ' ἔκανε νὰ τὸ διαβάσω χωρὶς νὰ κάνω οὔτε μιὰ διακοπὴ εἶταν οἱ «Περιπέτειες τοῦ Ἀρθούρου Γόρδωνος Πύμ» τοῦ Ἔδγαρ Πόε. Πέρασε μιὰ βδομάδα ἀφότου τὶς διάβασα καὶ ἀκόμη οἱ ἀγωνώδεις σκηνές των μένουν ἀποτυπωμένες στὸ μυαλό μου. Τὸ ναυάγιον, ἡ φρικώδης διαμονὴ τοῦ Πύμ μέσα στὸ κῦτος τοῦ πλοίου μόνου μὲ τὸ λυσσασμένο σκυλλί του, τὸ γράμμα μὲ τὸ αἷμα, ἡ στάσις τοῦ πληρώματος, ἡ τρικυμία, τὸ πλοῖο μὲ τὰ πτώματα, ἡ πεῖνα, ἡ δίψα τῶν ναυαγῶν, ἔπειτα ἡ τρομερὴ σκηνὴ ποὺ βάζουν κλῆρο γιὰ νὰ φᾶνε ἕναν ἀπὸ τοὺς συντρόφους των καὶ νὰ κορέσουν τὴν πεῖνα των, ἡ ἀνθρωποφαγία κ. λ. π. κ.λ.π. Ἀγαπημένο μου Μπουκέτο, δὲν ξέρω πῶς νὰ σ' εὐχαριστήσω γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ δὲν μπορεῖς νὰ φανταισθῇς τὴν ἀγωνία μὲ τὴν ὁποία περιμένω νὰ ἐκδοθοῦν καὶ τ' ἄλλα ἀριστουργήματα τῆς Βιβλιοθήκης σου».

Παρόμοιαι σχεδὸν εἶνε καὶ ἐλαι ἐπιστολαὶ τῶν ἐνθουσιώντων φίλων μας. Κατόπιν τέτοιων συστάσεων γιὰ τὰ ἔργα τῆς Βιβλιοθήκης μας, ἐμεῖς δὲν ἔχουμε νὰ προσθέσουμε τίποτε.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΕΛΕΥΣΙΝΑ.— Ἡ προχθεσινὴ χορευτικὴ συγκέντρωσις στὴν κομψὴ σάλα τοῦ «Μικροῦ Ντέλις» τοῦ κ. Μαραγκοῦ, εἶχε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Πρωτοστατοῦσε ὁ καθηγητὴς τοῦ χοροῦ κ. Σακελλαρίου ποὺ εἶχε ἔλθει στὴν Ἐλευσῖνα μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς χορευτὰς κ. κ. Παναγιωτακόπουλον, Ξηροχάκην, Κωνσταντινίδην. Στοὺς χοροὺς διεκρίθησαν ὁ κ. Ρουσάκης μετὰ τῆς κυρίας του ὅπως ἡ δεκαετὴς κόρη των. Τὸν γενικὸν ὅμως θαυμασμὸν ἀπέσπασαν τὰ δύο ἐξαίσια χορευτικὰ ζεύγη, ἡ δὶς Δήμερη καὶ ὁ κ. Ὀρ. Λάσκος καὶ ἡ δὶς Παχούλη μετὰ τοῦ κ. Ἰω. Γκοβάτσου. Ὁ χορός τους ἐναρμονισμένος μὲ τὴν ἐξαιρετική τους κομψότητα εἶταν ἄφθαστος. **Σέλμα**

ΣΤΑΥΡΟΣ, (Ἰθάκης).— Εἰς τὸ μικρό μας χωριουδάκι Σταυρόν, στοὺς πρόποδας τοῦ Νηρίτου, ἡ κίνησις αὐτὴν τὴν ἐποχήν, εἶνε ἐξαιρετική. Παντοῦ ὅμιλοι παραθεριζόντων καὶ ἐντοπίων, ἰδίως τὰς βραδυνὰς ὥρας. Τὰ κεντρικὰ καταστήματα Ε. Κουβαρᾶ, Γ. Λεκατσᾶ καὶ Γ. Παΐζη συγκεντρώνουν τὸν περισσότερον καὶ ἐκλεκτότερον κόσμον.

Μεταξὺ τῶν παραθεριζόντων διακρίνομεν τὰς κυρίας Κουβαρᾶ, Συκιώτη, Παξινοῦ, Παπαδοπούλου καὶ Ραυτοπούλου καὶ τὰς δίδας Χρυσικοπούλου, Κουτσουβέλη, Κολυβᾶ, Κουβαρᾶ, Παΐζη, Μαρούδα, Σικιώτη, Παξινοῦ, Ραυτοπούλου, Ζαρβερδινοῦ, Παπαδοπούλου, Λεκατσᾶ, Μεγαλογένη, καὶ τοὺς κ. κ. Χρυσικόπουλον, Βουλισμᾶν, Μελιδώνην, Μαρούλην, Ἀδριανάτον, Κουτσουβέλην, Καλλίνικον, Παΐζην, Συκιώτην, Λεκατσᾶν, Κουβαρᾶν, Ραυτόπουλον, Παπαδόπουλον, Παξινόν, Βασιλόπουλον κ.λ.π. **Α - Πα... ς**

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ.— Χθὲς ἐνώπιον ἀπείρου πλήθους οἱ ἀφιχθέντες ἐνταῦθα Ρῶσσοι ἱππεῖς ἐξετέλεσαν διάφορα ἱππευτικὰ γυμνάσια καὶ ἀγωνίσματα. Μεταξὺ τῶν παραστάντων διεκρίναμεν τὸν Πρόξενον τῆς Ἀγγλίας κ. Ἠλιάθην μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν ἰατρὸν κ. Βογιατζάκην μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν μηχανικὸν κ. Βόνδαν, μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν νομάρχην κ. Λιδάκην, τὸν ταγμ. κ. Ἱερεμίαν, τὸν στρατηγὸν κ. Κατεχάκην μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν ἰατρὸν κ. Φανουράκην μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν διευθυντὴν τῆς «Νέας Ἐφημερίδος» κ. Διαλινᾶν μετὰ τῆς κυρίας του, τὸν κ. Ζωγράφον διευθυντὴν «Ἀνωρθόσεως», τὴν οἰκογενείαν τοῦ κ. Ἀνεμογιάνη, τὴν οἰκογ. Λευκοχείρου, τὴν οἰκογ. Ἀβεδίς, τὴν οἰκογ. Πολιουδάκη, τὴν οἰκογ. Τσιλένη, τὴν οἰκογ. Δουκουμετσίδου, οἰκογ. Χασαδάκη, οἰκογ. Βλαστοῦ, οἰκογ. Ἀνερατσούλη, οἰκογ. Γεωργιάδου, οἰκογ. Καριοφυλάκη, οἰκογ. Ἰσουλάκη, οἰκογ. Εὐγενῆ, οἰκογ. Καστρινάκη, οἰκογ. Φ. Χανιωτάκη, οἰκογ. Μαυρουδῆ, οἰκογ. Σμυρνάκη, οἰκογ. Τσίκολη, οἰγεν. Φορτσάκη, οἰκογ. Παπαδάκη, οἰκογ. Ἀνυφαντάκη, οἰκογ. Ἀλεξάκη, οἰκογ. Κοκκίνου, τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Ἴδη» κ. Μαργελάκην, τὸν διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Νέα Γενεᾶ» κ. Βεργετάκην, τὸν Καθηγητὴν κ. Ἀλεξίου μετὰ τῆς οἰκογενείας του κ.λ.π. **Ε. Ζουλίνος**

ΚΟΖΑΝΗ.— Τὴν 25ην, 7 π. μ. ἐδόθη χοροεσπερὶς ὑπὸ τῆς ὁμάδος Ποδοσφαιριστῶν τῆς πόλεως μας εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς λέσχης Δημοσ. Ὑπαλλήλων ὑπὲρ τοῦ Γυμναστηρίου 27 Πεζ. Συν)τος, στεφθεῖσα ὑπὸ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Τοὺς εἰσερχομένους ὑπεδέχοντο μὲ τὴν διακρίνουσαν λεπτότητα οἱ κ. Κατεβαινίδης, Μπλιούρας καὶ Χατζηγεωργίου.

Διεκρίθησαν εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς χοροὺς οἱ κ. κ. Τζήκας, Ἀλεξίου, Μόδης καὶ Σταμπουλῆς.

Εἰς τοὺς Εὐρωπαϊκούς, οἱ κ. κ. Μόδης, Τζήκας, Στοῦμπος, Παπακωνσταντίνου, Καρότσης, Χατζησταύρου καὶ Γκέκας.

Διεκρίθησαν ἐπίσης αἱ Δ)δες Μ. Γκιουμπέκη, Μαρ. Μπλιούρα, Β. Χασάπη, Μόδη Μ. Χασάπη, Ἐλ. Χαλκιᾶ, Οἰκονομοπούλου, Εὐτυχία καὶ Ἀλεξάνδρα Καπιτζιόγλου, Α. Φούντου, Γκέκα, Α. Γεωργιάδου, Ε. Παναγιώτου, Π. Παπασταθοπούλου, Νεβεσκάλου καὶ Πλιάκη.

Ὡσαύτως μὲ πολὺ πολὺ ἐπιτυχίαν ἐχόρευαν φὸξ — τρὸτ ἡ χαριτωμένη Δ)νὴς Λουκάκη καὶ αἱ κ. Μουντζουρίδου, Λουκάκη, καὶ Τσολάκη. **Κ. Σακελλαρίου**